

درخش

محبوب فؤاد حضرت جوان روحانی علیه بهاء الله الابدی ملاحظه فرمایند

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلیّ الابهی

حمد و ثنا شکر و بها مخصوص ذات امنع اقدس حضرت مقصودی است که ظلم ظالمین و اعراض و اعتراض معرضین و مفتریات مفترین او را از اراده بازداشت مشیتش نافذ و اراده اش غالب بشأنی که من غیر ناصر و معین در سجن عکاء امرش را مرتفع نمود بقسمی که حال در مجالس ملوک عالم و وزرا و علما و عرفا این ذکر بوده و هست کل را حیرت اخذ نموده جلّ سلطانه و عظمت آیاته و عزّ برهانه در هر حال از غنیّ متعال میطلبیم که اولیای خود را بطراز صبر و سکون مزین دارد و بنور صبر و اصطبار منور و از حق بطلبند حضرات ملوک را که مظاهر قدرت و شوکت اویند بر کل مهربان فرماید و همچنین توفیق عطا نماید تا مابین مصلح عالم و مفسد آن تمیز دهند آنّه هو المؤید الحکیم و المعلم الخیر یا محبوب فؤادی دستخط حضرت عالی مکرر رسید و لکن توقّف در جواب معلق است بعفو آن حضرت و دستخط آخر آن محبوب که تاریخ آن غره شهر جیم بود خاطر افسرده را بهجت تازه بخشید از قبل گفته اند یاد یاران یار را میمون بود و بعد از مشاهده و قرائت قصد ذروه علیا و ملکوت اعلیٰ نموده امام وجه مولی الوری عرض شد و بشرف اصغا فائز قوله جلّ جلاله و عظم سلطانه و احاطت حجّته و برهانه

انا المنادی امام وجوه الوری فی سجن عکاء

یا ایّها الطائر فی هوائی و الحاضر امام عرشی و الشارب ریحی بیانی اسمع ندائی آنّه لا اله الا هو الفرد الواحد العلیم الخیر یا جوان روحانی انّ النقطه بشرّ الناس باستواء مکلم الطور علی عرش الظهور فلما ظهر و استوی اعرض عنه الوری الا من شاء الله ربّ العرش العظیم قل یا قوم اتّقوا الله قد اتی من کان موعوداً و ظهر من کان مکنوناً و برز من کان مخزوناً و بظهوره ارتفع النداء من کل الجهات الظهور لله الملك لله العظمة لله الفرد الواحد العزیز الجمیل قل هل رأیت عین الابداع شبه ما ظهر بالحقّ و هل سمعت الاذان شبه ما نزل من سماء الفضل لا ونفس الله القائمة علی الامر بسلطان مبین قل یا معشر البشر ضعوا ما عندکم و خذوا ما امرتم به فی اللوح آنّه یحفظکم و یرفعکم و یربّیکم الی العلیم الخیر قل ارفعوا رؤسکم عن فراش الغفلة انّ الشمس اشرقت من افق سماء العطاء و بحر الفضل ماج باسم ربکم الابهی ایاکم ان تمنعوا انفسکم عن فضل الله ربّ العالمین قل هل الاوهام تنفعکم لا ونفسه الحقّ و هل الظنون تهدیکم لا واسمه العزیز العظیم کسّروا الاصنام باسم مالک الاّیام آنّه ینجیکم بالفضل و یخلّصکم من عذاب الیم قد اتّخذوا ملاء البیان لانفسهم ما اتّخذ حزب القبل کذلک سوّلت لهم انفسهم و جعلهم من الاخسرین قل قد اتی من فدی فی سبيله المقرّبون و ظهر من کان مذکوراً فی کتب الله و لکنّ الناس اکثرهم من الغافلین انا انزلنا لهم من سماء الجود ما قرّت به عیون العارفين

یا جوان روحانی علیک بهائی و عنایتی حق جلّ جلاله بشأنی ظاهر که هیچ صاحب سمع و بصری انکار ننموده و نمینماید من غیر صفوف و الوف امرش را نصرت نمود نصرتی که حال در هر مجلس و محفلی مذکور و معروف جلّت قدرته و عظم اقتداره و لا اله غیره لله الحمد فساد و نزاع را از کتب محو نمودیم و امر الله را بمعروف بر کرسی ظهور مقرر معین فرمودیم سبحان الله عجب در آن است که جمیع اهل بیان بر ظلم و کفر و شرک و نفاق حزب قبل آگاه شدند مع ذلک مجدّد

بعضی بقصصهای مجعوله و اقوال مفتریه آنقوم تمسک نموده‌اند الویل لهم ثم الویل لهم بما اتخذوا لانفسهم الاوهام ارباباً من دون الله الا انهم من الظالمين فی کتابی المبين

اولیای آن ارض را ذکر مینمائیم ذکری که سبب اشتعال و علّت انقطاع است یا ایها المتغمّس فی بحر حبّی در قدرت الهی تفکر نما و نفوذ کلمه‌اش امرش را نصرت فرمود و بلند نمود از اوّل ایّام الی حین امام وجوه کل قائم و ناطق قباغ جهلای ایران که اسم علم بر خود بسته‌اند و وضوای عوام آن بلاد مالک ایجاد را از اظهار امر بازداشت در جمیع احوال باینکلمه علیا متکلم قد اتی المالک و الملک لله المہيمن القیوم

بگو یا حزب الله اُسمعتم التّداء و صبرتم ام کنتم من الرّاقدين یا جند الله اُوجدتم عرف الله و سکنتم ام کنتم من الغافلین در اکثری از الواح مقصود از جند را ذکر نمودیم تا عالم از فساد و نزاع محفوظ ماند در این ظهور اعظم علم عنایت صرفه و رایت رحمت مسبوقه مرتفع عسکر الهی اخلاق طیبّه و لشکرش اعمال مرضیه

یا جوان روحانی اگرچه در این سنه مفتریات مفتترین و ظلم ظالمین از هر جهتی احاطه نمود و لکن بفضل الله و منه فرح اکبر در جمیع احیان ظاهر و مشهود و علّت آن تمسک اولیا بعروّه اوامر الهی است از اوّل ورود در عراق کل را از نزاع و جدال و فساد و قتل و نهب منع نمودیم قریب چهل سنه میشود احدی از امر الله تجاوز ننمود در هر بلد ظالمهای عالم بر حزب الله وارد آوردند آنچه را که صخره صمّا جاری شد و اکباد اهل وفا محترق آنچه بر ایشان وارد شد حسب الامر بحبل صبر تمسک نمودند و بذیل اصطبار تشبّث کشته شدند و نکشتند گواه و شاهد این فقره واقعاتیکه در ارض صاد و خاء و طاء و مدن اخری واقع شد طوبی لاصحاب العشق ظالمهای عالم در آن ارض عمل نمودند آنچه را که هیچ ظالمی عمل ننمود مع ذلک حزب الله تعرّض نمودند بلکه از ظالمین و قاتلین شفاعت نمودند هنیئاً لهم و مریئاً لهم از حق میطلبیم ایشانرا موفق فرماید بر اتّحاد و اتّفاق مع ذلک اهل علم متنبّه نشدند

قل الهی الهی طهّر عبادک من ذفر الظلم و زینهم بطراز العدل ای ربّ بدل ارض الاعتساف بکرسى الانصاف ای ربّ کحلّ عیونهم بکحلّ النور لينظروا فیما ظهر بعین العدل انک انت مالک الفضل و بیدک زمام الامور من الاولین و الآخرین النور الساطع اللّاتح من افق سماء ارادتی علیک و علی اهلک و من معک و یحبّک لوجه الله ربّ العالمین انتهى

یا محبوب فزادی انسان متحیر است که چه ذکر نماید ابصار اهل عالم تغییر کرده قوّه باصره مفقود شده و قوّه سامعه معدوم گشته امری که ظهورش از آفتاب سبقت گرفته و بحری که امواجش عالم را احاطه نموده آنرا انکار نموده‌اند این انکار گواه بر بی‌بصری است و این عدم اصغاء شاهد بر بی‌سمعی سبحان الله آیا اسباب منع چه بوده و چیست شکّی نبوده و نیست که جزای اعمال است که کل را محروم نموده و حال جز عجز و ابتهال بدرگاه حضرت باری چاره‌ئی نه

الهی الهی تری عبادک اعرضوا عنک مقبلین الی مظاهر الاوهام و الظنون اسئلک یا سلطان الوجود باسمک الذی به سخرت الغیب و الشّهود ان تغسل عبادک عن غبار الاوهام و طرّزهم بانوار الایقان انک انت مالک الادیان لا اله الا انت الغفور الکریم

ذکر برادران مکرم و دوستان معظم حضرات اخوان علیهم بهاء الرّحمن را فرمودند بعد از عرض در ساحت امنع اقدس اعلی این آیات باهرات از مشرق بیان مقصود عالمیان اشراق نمود

هذا ما نزل لجناب محمد علیه بهاء الله قوله عزّ بیانه و جلّ برهانه

هو الذّاکر و هو المذکور

يا محمد افرح بما حضر اسمك في مقام جعله الله مطاف المقرّين اشكر بما تضرّع منك عرف محبة الله رب العالمين احمد بما اقبل اليك المظلوم من شطر السجن و انزل لك ما انجذب به الملاء الاعلى و سكّان الجنة العليا و اهل خباء المجد فيملكوت الابهي و اشرق من افق كلّ كلمة نير العطاء من لدى الله مالك ملكوت الاسماء يا محمد ان المظلوم يذكر اذ احاطته البلايا بذكر اذا نزل خضعت له كتب العالم يشهد بذلك مالك القدم في هذا المقام الرفيع انه لا تمنعه الجنود و لا ظلم فراعنة الارض قد ظهر و اظهر ما اراد بسلطان غلب من في السموات و الارضين اذا اخذك جذب النداء اقبل الى الافق الاعلى و قل لك الحمد يا الهى بما سقيتني من قدح عطائك كوثر بيانك اسلك بالثالي المكنونة في كنز عصمتك و بآياتك المخزونة في سماء مشيتك و اسرار اسمك الاعظم الذي احاط العالم ان تكتب لي من قلم فضلك ما يقرّيني اليك و يجعلني منقطعاً عن دونك انك انت المقتدر على ما تشاء لا اله الا انت العزيز الفضل

و هذا ما نزل لجنتاب على عليه بهاء الله

هو في الافق الاعلى

يا على اأخذك جذب بيان ربك اشربت رحيق الانقطاع من يد عطائه ام كنت من الساكنين نسئل الله ان يزيّنك بالريح الاعظم في هذه التجارة التي اشتغل بها الملاء الاعلى و ينور رأسك بتاج الوفاء و يجعلك من فوارس مضمار الحكمة و البيان في هذا اليوم الذي فيه استوى مكلم الطور على عرش الظهور رغماً لكلّ عالم مريب و كلّ عارف بعيد قل يا ملاء البيان زينوا رؤسكم باكليل ذكر مبشّر قال و قوله الحقّ و قد كتبت جوهرة في ذكره و هي انه لا يُستشار باشارتي و لا بما نزل في البيان اياكم يا ملاء البيان ان تستدلّوا بما عندكم لعمر الله لا تنفعكم اليوم كتب العالم الا بهذا الكتاب الذي يمشى و ينطق انه هو الله لا اله الا هو المقتدر العليم الحكيم قل لا تنجيكم همزات الهادي و لا المهدي الذي تكلم بما ناح به اهل سرادق العظمة و الكبرياء في ايام الله العزيز الحميد قل ان المبشّر بشركم و اخبركم و قال كلّ البيان كخاتم في اصبعه انتم نبذتم امر الله ورائكم ما لكم يا معشر الظالمين كذلك نطق لسان العظمة في هذا المقام الرفيع الثور و الروح و البهاء عليكم يا حزب الله من هذا الحين الى ما كانت الشمس طالعة من افق ارادة الله رب الكرسى الرفيع

و هذا ما نزل لجنتاب حسن عليه بهاء الله

بسمى الذي به ماج بحر العطاء

يا حسن عليك بهائي آيات الهى عالم را احاطه نموده و از سحاب عطا عوض امطار لثالي حكمت و بيان باریده ندای طور مرتفع و بقدر ظهر الظهور ناطق ولكن مظاهر تقليد و مطالع تحديد از جميع فيوضات يوم الله محروم و ممنوع معرضين بيان هزار كره از معرضين فرقان اعظمترند يرون القدرة و ينكرونها و يسمعون الآيات و يعرضون عنها بحر امام وجوه ظاهر ولكن آن نفوس غافله از عدم بصر از يمين و يسار سائل كه شايد غدير منتني بيابند و بآن تمسك جویند بحر را حوت بايد و فضا را نسر طاير شايد صبّ قادر بر تغمس در بحر نبوده و نیست بگو ای اهل بيان بعدل و انصاف نظر كنيد و تكلم نمائيد اگر اينظهور اعظم انكار شود احدی بر اثبات مظاهر قادر نه يشهد بذلك هذا الامر المبين و هذا التبا العظيم البهاء من لدنا على اوليائنا الذين اخذوا كتاب الله بقدرة عجزت عن منعها قدرة من في السموات و الارضين انتهى

هر منصفی شهادت داده بر عجز عباد از احصاء فضل و عنایت حق جلّ جلاله در جمیع اوقات از سماء منزل آیات نازل شده آنچه که علّت مدد حیات اهل عالم است ولکن امم اکثری غافل و بیخبر از برای دو یوم زندگانی از حیات ابدی و نعمت سرمدی گذشته اند افتّ لهم و لادراکهم ینبغی ان اقرء فیهذا المقام ما انزله الرحمن فی الفرقان بقوله تعالى ذرهم فی خوضهم یلعون و تتمسک بذکر الاولیاء امام وجه مولی الوری لینزل لكلّ واحد منهم ما یکون باقیاً ببقآء اسمائہ و صفاته انه هو المشفق الکریم

هذا ما نزل لجناب احمد الذی حضر و فاز قوله جلّت حجّته و عظم برهانه و عزّت آیاته

بسمی الذی به سطع النور من افق العالم

هذا یوم فیہ استوی امّ الكتاب فی ملکوت البیان علی سریر العرفان و یقول یا ملأ الارض اتقوا الله و لا تتبعوا الذین کفروا بیرهانه اذ ظهر و نبذوا آیاته اذ نزلت و بحجّته اذ کملت و برحمته اذ سبقت و بعنایتہ اذ احاطت کذلک فتح باب النصّح طوبی لنفس سمعت و فازت و ویل لكلّ غافل بعید هذا کتاب من لدنا لمن اقبل و فاز و شرب رحيق العرفان من كأس عناية الرحمن مرّة بعد مرّة و ذکرناه فی الواح شتی بذکر لا ینقطع عرفه بدوام ملکوت الله العزیز الحمید یا ایها الناظر الی الوجه انا رفعنا الامر بسلطان غلب العالم و اظهرنا ما کان مستوراً امام وجوه الامم منهم من انکر و منهم من اعرض و منهم من کفر و منهم من سمع و اقبل و قال لك الحمد بما اظهرت نفسک یا اله من فی السموات و الارضین خذ المفتاح الاعظم باسمی ثم افتح به ابواب القلوب بذکری العزیز الحکیم قد فزت بما لا يأخذه الفناء یشهد بذلك مولی الوری فی سجنه العظیم انا وصّینا العباد بالامانة و الدیانة و الصدق و الوفاء و هم عملوا ما ناح به القلم الاعلی الا من شاء الله المشفق الکریم کبر من قبلی علی وجوه اولیائی و ذکرهم بآیاتی و نور معرفتی ان ربک هو الناصح الذاکر العلیم الخیر البهّاء المشرق من افق سماء فضلی علیک و علی من معک و علی الذین سمعوا و اجابوا مولیهم القدیم

و هذا ما نزل لجناب عین علیه بهآء الله

هو السامع المجیب

یا علی علیک بهآئی قد اتی امر الله و ظهر البرهان الاعظم ولکنّ الامم اعرضوا الا من شاء الله المهیمن القیوم قد ظهر الكنز المکنون و السرّ المخزون و القوم اکثرهم لا یفقهون نبذوا کوثر التوحید و اخذوا التبیذ الا انهم لا یشعرون انظر فی العلماء و تفکر فی اعمالهم یصعدون علی المنابر و یقولون ما تجری الدموع عن العیون قد خلّقوا لنصرتی ولکنّ نصروا اعدائی الا انهم لا یعقلون نبذوا الدلیل و اعرضوا عن السبیل سوف یرون جزآء اعمالهم امام کرسی عدل الله مالک الغیب و الشّهود قد نقضوا میثاق الله و عهدہ و اکلوا اموال الناس بالباطل یشهد بذلك عباد مکرمون قد احاطت الآیات کلّ الجهات و ظهر من بشرت بظهوره کتب الله العزیز الودود انا ذکرناک من قبل فی الواح شتی طوبی لعبد فاز بذکری و نطق بثنائی و تمسک بحبلی الممدود نسئل الله ان یؤیّدک علی ما یتضوّع عرفه بین العباد بدوام الملک و الملکوت ستفنی الدّنیّا و یقی ما نزل لك لعمری لا تنقطع آثاره فی الملک یشهد بذلك من عنده لوح محفوظ البهّاء المشرق من افق سماء عنایتی علیک و علی من معک و آمن بالله مالک الوجود

و هذا ما نزل لجنتاب باء عليه بهاء الله مالك الاسماء

بسمي الذي به سطع نور الله رب العالمين

كتاب نزل بالحق لمن اقبل الى صراط الله المستقيم يا باء اسمع النداء من شطر عكاء انه لا اله الا هو الفرد الواحد العليم الخبير قد فتح باب السماء و اتى مالك الاسماء بامر لا تقوم معه جنود السموات و الارضين انك اذا شربت رحيق العرفان من كؤس عطاء ربك الرحمن قل لك الحمد يا الهى بما اظهرت لى ما كان مستوراً عن عبادك و عرفتني ما كان مخزوناً فى علمك اسئلك بآثارك الكبرى و انوار وجهك يا مولى الورى و باسمك الذى اذ نطق سجدت الاسماء و بنورك الذى اذ سطع خضعت الانوار ان تجعلنى فى كل الاحوال ناظراً الى افقك و ناطقاً بشائك و ناصراً لامرك بالحكمة و البيان اشهد يا الهى بوحدانيتك و فردانيتك و برحمتك التى سبقت عبادك و خلقت اى رب انا عبدك و ابن عبدك ترانى متمسكاً بحبلك و راجياً بدائع فضلك اسئلك ان لا تخيبنى عمّا قدرته لاصفيائك و اوليائك انك انت الذى بامرك ظهرت الاسماء و اتصلت الكاف بركنها التون لا اله الا انت المهيمن على ما كان و ما يكون

و هذا ما نزل لجنتاب ميرزا محمد على عليه بهاء الله

بسمي الذي به اشرقت نير البيان

ذكر من لدنا لمن شرب رحيق العرفان فى ايام الله مالك يوم المآب انا اقبلنا اليه من شطر السجن و انزلنا له ما انجذبت به حقائق الاشياء فى هذا اليوم الذى فيه نادى المناد من شطر عكاء الملك لله رب الارباب يا محمد قبل على احمد الله بما ايدك و قرّيك و سقاك كوثر الطهور من يد عناية مالك الطهور و هداك الى هذا الامر الذى به زلت الافدام الا من شاء الله مالك الانام و ص عبادى من قبلى و ذكرهم باياتى ثم اقرء ما انزلناه لك بالروح و الريحان هذا يوم فيه ذابت الاكباد و ناح العباد بما ورد على المظلوم من الذين انكروا حجته و برهانه و نقضوا ما امروا به فى ام البيان قل اتقوا الله يا معشر المعرضين تالله قد اتى مالك يوم الدين بسلطان غلب من فى الارضين و السموات قد حضر اسمك لدى المظلوم و انزلنا لك ما انجذبت به افئدة العباد الذين سمعوا و اجابوا اولئك من اهل هذا المقام عند الله مالك الانام خذ الكتاب بامرى و قل لك الحمد يا مقصود العالم بما ايدتني على الاقبال و ذكرتني بما فاح به عرف القميص فى البلاد اى رب ترى بحر الفقر اراد بحر غناك و يسئلك باسمك الاعظم الذى به سخرت الامم ان تنزل على من سحاب فضلك و سماء جودك ما يجعلنى منقطعاً عن دونك و متمسكاً بك و باياتك و بكل ما ظهر من عندك اى رب قد اخذنى الضعف فى ايامك اسئلك ان تجعلنى قوياً بقوتك و عزيزاً بعزتك انك انت الذى شهد كل ذى لسان بسلطنتك و كل ذى ادراك بعظمتك و اقتدارك لا اله الا انت الفرد الواحد العليم الحكيم

و هذا ما نزل لجنتاب ميرزا داود عليه بهاء الله

بسمي الذي به انار افق البيان

داو آيات الهى از هر شطرى نازل و بيناتش بمثابة امطار از سحاب فضل هاطل آنچه مستور اليوم مشهود و مكلم طور من غير ستر و حجاب امام وجوه ناطق نفس زبور مترنم و ندا از افق اعلى مرتفع طوبى از براى نفسيكه سدّ يا جوج او را منع نمود و اين

یأجوج علمای ایرانند که از اوّل ایّام الی حین عباد را از شریعة الله منع نموده‌اند نعیماً لنفس ما منعتهم ضوابطهم و ما اضعفته قوّتهم و ما خوّفته سطوتهم اولئک عباد انزل الله ذکرهم فی کتبه و زیره و الواحه یا داود انشاء الله بقوّت و قدرت حق جلّ جلاله حجبات غافلین را خرق نمائی و کل را بنبأ عظیم بشارت دهی شاید از بحر عطا محروم نمانند جهد نما و از حق مسئلت کن تا عباد خود را از فیوضات ایّامش منع نکند اوست غفّار ذنوب و اوست مقلّب قلوب انا ذکرناک من قبل و عرفناک صراط الله ربّ البيت و مالک هذا المقام الرّقیع البهّاء المشرق من افق سماء رحمتی علیک و علی الذّین شهدوا بما شهد به الله و اعترفوا بما نزل من القلم الاعلی فی کتابه العزیز البدیع

و هذا ما نزل لجناب میرزا محمّد امین علیه بهّاء الله

هو المبین العلیم

یا امین علیک بهائی المبین طوبی از برای نفسیکه بنور امانت منور و بطراز دیانت مزین است در اکثر الواح عباد را باعمال طیّبه و اخلاق مرضیه امر نمودیم ولكن بعضی نصح الهی را نشنیدند و بهواهای خود تمسّک نمودند و بر هیکل امانت از نفوس غافلّه ظالمه وارد شد آنچه که عین انصاف گریست این مظلوم در لیالی و ایّام عباد الله را بما یقرّبهم و ینفعهم وصیت نمود ولكن آذان آلوده باصفا فائز نشد العجب کلّ العجب که از ما ینفعهم غافلند و بما یضرّهم و یهلکهم متمسّک عنقریب بساطهای عالم پیچیده شود و هیکل عدل بر سریر انصاف مقرر یابد و مقام کلمه مبارکه اعطاء کلّ ذی حقّ حقّه ظاهر و هویدا گردد از حق میطلبیم کل را بانوار نیر عدل منور فرماید و از دوش منقطع سازد اوست قادر و اوست مقتدر البهّاء علیک و علی الذّین تمسّکوا بحبل التّصح من لدی الله ربّ العالمین

و هذا ما نزل لجناب یعقوبعلی علیه بهّاء الله

بسمی الذّی بنوره اشرفت الارض و السّماء

یا یعقوب یوسف الهی در بئر ظالمین ساکن و در هر آن بر او وارد شده آنچه که اهل مدائن عدل و انصاف نوحه نمودند بامانت امر نمودیم بخیانتم تمسّک جستند بانصاف وصیت کردیم باعتساف تشبّث نمودند بما عندهم از ما عند الله غافل و محجوب اما یرون یموتون و فی اللّحد یسکنون و اما یرون یذهبون و لا یرجعون سبحان الله غفلت بمقامی رسیده که قلم و مداد از ذکرش عاجز مشاهده میشود كانوا ان ینتظروا ایّامی فلما اتت اعرضوا و افتوا علیّ بظلم عظیم قد منعتهم اهوائهم عن التّقرّب الی الله الفرد الخبیر نسئل الله ان یؤیّدک و اولیائک علی نصره امره بالحکمة و البیان و یمدّکم بجنود الاعمال و الاخلاق انه هو المقتدر القدیر قل الهی الهی تری عبادک المقبلین بین عبادک المعرضین و تری الذّئاب احاطت الاحباب اسئلک بانوار نیر عرفناک و بالاسرار المودعة فی الواحک ان توفّقهم علی الرجوع الیک و التّقرّب الی بساط قریک و القیام لدی باب عطائک انک انت المقتدر العلیم الحکیم انتهى

الحمد لله الذّی اذهب عنا الحزن و اظهر لنا آیاته و انزل علینا نعمائه مائده و نعمت بیان در کلّ حین نازل از حق میطلبیم عباد را مؤیّد فرماید تا بآن فائز شوند و محروم نمانند یا من یمدّک الفضل و العطاء ارحم عبادک بالرحمة الّتی سبقت الوجود ثمّ اکشف لهم بکرمک یا ودود لیتوجّهوا الی انوار وجهک و یستظلّوا فی ظلّ عنايتک اشهد انک انت الفضّال فی کلّ الاحوال لا اله الا انت الغنی المتعال

ذکر قرر عیون نورالله و ضیاءالله علیهما بهاء الله را فرمودند بعد از عرض در ساحت امنع اقدس این اذکار از مشرق وحی مختار نازل

هذا ما نزل لنورالله عليه بهاء الله قوله عزّ بيانه و جلّ برهانه

بنام دوست مهربان

یا نورالله در این حین که مظلوم عالم در سجن اعظم مشی مینماید بتو توجه فرموده و ترا ذکر مینماید از حق میطلبیم نهالهای بستان عرفان را از امطار فضل و عطا سیراب نماید تا بمقام بلوغ که مقام ظهور اثمار است برسند اوست سامع و اوست مجیب انشاء الله در ظلّ عنایت مخصوصه حق جلّ جلاله ساکن باشی و بانوار ظهور مکلم طور منور لله الحمد پدر بمنظر اکبر فائز و حضورش بقبول مزین قد سمع النداء فی يوم فيه مُنع عن الاصغاء اکثر الوری و شرب رحیق البیان من ید عطاء ربّه الرحمن طوبی له و لک و لمن معکم فی هذا الیوم المبارک العزیز البدیع البهاء من لدناّ علیک و علی کلّ مقبل فاز بهذا الامر العظیم

و هذا ما نزل لضيءالله عليه بهاء الله

بنام خداوند یکتا

یا ضیا علیک بهاء الله مالک الاسماء حمد کن مقصود عالمیائرا که ترا از عدم بوجود و از نیستی بطراز هستی مزین نمود در ایامیکه از برای آن شبیه و نظیر نبوده و نیست تو و محبة الله فی الحقیقه توأم بوجود آمده‌اید طوبی لصلب فاز بهذا الذکر البدیع لحاظ عنایت لا زال متوجه بوده و هست لک الحمد یا الهی بما نورّت افئدة المقبلین بنور معرفتک و انطقت السنهم بذکرک و ثنائک و اظهرت لهم ما کان مستوراً من اکثر عبادک ای ربّ قرّبهم بجودک ثمّ ارزقهم کوثر بیانک انک انت المقتدر القدیر و انک انت المشفق الکریم

یا جوان روحانی علیک بهاء الله الابدی اهل و منتسبین طراً را از قبل مظلوم تکبیر برسان و کل را بتجلیات انوار نیر فضل و عطا بشارت ده قل طوبی لکم بما فزتم بایام الله ربّ العرش العظیم و الكرسيّ الرقیع اولیای آن ارض طراً را ذکر نموده و مینمائیم قل یا اولیاء الله و حزبه نسئله ان یجری منکم باسمه ما لا تنقطع آثاره بدوام ملکه نعیماً لکم و رحمته علیکم انتم الذین ما منعکم ضرّ الظالمین و لا اعراض المعتدین انا نوصیکم بالحکمة حکمت اعمال و افعالیست که سبب آگاهی غافلهای عالم است و همچنین علّت تقرّب ایشان است بحزب الله عباد بیچاره را ارباب عمائم باوهم تربیت نموده‌اند باید حکمای ارض بکمال رأفت و محبت عباد را بشریعة الله و مشرق عنایتش دعوت نمایند اگر بطراز آگاهی فائز شوند کل طائف حول گردند

یا حزب الله از حق میطلبیم استقامت از شما ظاهر فرماید استقامتی که شبه و مثل نداشته حزب قبل را ظنون و اوهام از مشرق وحی الهی محروم نموده خود را اربح عالم میدانستند و در یوم ظهور اخسر عالم مشاهده گشتند قل اعاذنا الله و ایاکم یا حزب الله من ظنونهم و اوهامهم و اعمالهم و افعالهم و اقوالهم و عقائدهم چه اگر اعمال و عقاید مطابق بود البتّه باقبال فائز میگشتند و بعرفان حق جلّ جلاله مرزوق میشدند مکرّر ذکر شد جزای اعمال آن فئه ظالمه را از مطلع عدل الهی و مشرق رحمتش محروم نمود قصص کاذبه اولی ناس را از نبأ عظیم که در کتب الهی از قبل و بعد مذکور است منع کرد الهی الهی ایدهم علی الرجوع الیک و علی التدارک علی ما فات عنهم عند تجلیات شمس ظهورک قد شهدت بفضلک الکائنات و

برحمتک الممکنات لا تمنع عبادک من بحر عطائک الّذی یُسمع من امواجه الملك و الملكوت لله رب العالمین بهاء المشرق من افق الظهور علیکم یا اولیاء الله و احبائه و علی اولکم و آخرکم و ظاهرکم و باطنکم و رحمة الله و برکاته انتهى

اینکه در باب صلوة ذکر نمودند صلوتیکه حکمش در کتاب اقدس نازل شده آن صلوة مع آثار زیادی از سجن بمقر دیگر ارسال گشته و صلوة جدیدی که بعد نازل کبیر آن معلّق است باوقاتی که انسان در نفس خود حالتی مشاهده نماید فی الحقیقه بشأنی نازل شده لو تلقی علی الصخرة لتحرّک و تنطق و علی الجبل لیمرّ و یجری طوبی لمن قرء و کان من العاملين و هر یک قرائت شود کافی است هر آیهی از آیات و هر کلمه‌ای از کلمات را اگر دارای عدل و انصاف ملاحظه نماید از ما عنده و عند القوم بگذرد و بما عند الله ناظر گردد

و اما ما ذکرتم فی ذبیحة المیته حکمها حکم القبل کذلک حکم به الربّ فی هذا الحین

و آنچه از سماء و کواکب سؤال نموده‌اند از قبل از قلم اعلی در اینمراتب نازل شده احتیاج بذکر مکرر ندارد و در باره اذن توجّه که مرقوم داشتند بعد از عرض این حکم محکم از لسان عظمت ظاهر هر هنگام اسباب موجود شود و حکمت اقتضا نماید توجّه نمایند

اینکه ذکر جناب آقا میرزا ابراهیم علیه البهاء و رحمته المسبوقه را نمودند بعد از عرض این کلمات مشرقات از افق اراده اشراق نمود قوله تبارک و تعالی

یا جوان روحانی الحمد لله الّذی اّیده علی اداء ما کان علیه من حکم الله المهیمن القیوم کبر من قبلی علیه و بشره بقبول عمله نسئل الله ان یفتح علی وجهه ابواب الفضل و العطاء و یقدّر له ما یكون نوراً له و یمشی امام وجهه فی کلّ عالم من عوالمه انه ولیّ الذین آمنوا به و عملوا ما امروا به فی کتابه المبین انتهى

اینعبید هم تکبیر میرساند و از حق جلّ جلاله از برای ایشان میطلبد آنچه را که باقی و دائم است اوراق وصول هم مشاهده شد و بطراز قبول امام وجه مزین گشت و بقیّه وجه باید بمحسوب فؤاد حضرت امین علیه بهاء الله برسد چه که مبلغ پنجاه تومان باو حواله شده که در ارض صاد بیعضی برساند هنیئاً للعاملین و للعارفین

ذکر جناب ملاّ حسین علیه بهاء الله را نمودند و همچنین ذکر صنعت ایشان را بعد از عرض در ساحت امنع اقدس این آیات باهرات مخصوص او از سماء مشیت مالک اسما و صفات نازل

قوله عزّ بیانه و جلّ برهانه

هو السّامع العلیم

کتاب امام وجوه احزاب نطق میفرماید و میگوید یا ملاّ ارض قدر يوم الله را بدانید و خود را از فیوضات لا تنناهی الهی محروم مسازید این يوم را شبه و مثلی نبوده و نیست نعمت بیان و مائده عرفان از سماء عنایت محبوب امکان نازل طوبی از برای نفسیکه اقبال نمود و فائز گشت و ویل للغافلین

یا حسین بعد ملاّ مولی الوری از شطر سجن بتو توجّه نموده و ترا ذکر مینماید و نزد متبصّرين و اهل فردوس اعلی ثروت عالم و کنوز امم باین ذکر معادله ننماید قل لک الحمد یا مولی العالم و لک الثناء یا بهاء من فی السموات و الارضین صنعت شما امام وجه حاضر و بلحاظ عنایت فائز در علوّ بحر فضل الهی تفکر نما لعمری اشیاء عالم طرّاً در ساحت اقدس قابل ذکر نبوده و نیست ولكن صنعت شما چون بمحبّت ظاهر شده و جوان روحانی ارسال داشته بطراز ذکر مقصود عالمیان مزین و بنور قبول منور انه هو الفضل العزیز الحکیم و الحمد له اذ هو محبوب العارفین و مقصود المخلصین انتهى

لله الحمد بحر فیض بامواج فوق امواج ظاهر ذرّه‌ئی از اعمال که در سیلش ظاهر شده و میشود در ساحتش بمتابۀ آسمان مرتفع و ظاهر آیا احدی بر احصاء این فضل قادر لا وسلطانہ الظّاهر اگر چه شکر و ثنای این عبد بذیل این نعمت نرسیده و نمیرسد مگر آنکه فضلش اخذ نماید و رحمتش قبول فرماید قد شهد کلّ شیء من الاشیاء بعلوّه و سموّه و فضله و عطائه و عنایته و افضاله لا اله الاّ هو الغفّار العظّاف الفرد الواحد العلیم الخبیر

اولیای آن ارض از صغیر و کبیر را ذکر مینمایم و از فضل و رحمت سلطان یفعل ما یشاء امید آنکه در آن جهات نور تسلیم و رضا اشراق نماید و کل فائز شوند بآنچه که در الواح الہی از سماء مشیّت نازل گشته فی الحقیقه آنچه الیوم حسب الامر لازم باید کل تمسّک نمایند باعمالیکه سبب توجّه اهل ارض گردد از حق میطلبم کل را علی ما امروا به فی الکتاب تأیید فرماید و موفّق دارد آنّه هو الکریم ذو الفضل العظیم لا اله الاّ هو العزیز العلیم البهّاء و الذّکر و الثّناء علی حضرتکم و علی من معکم و علی کلّ مقبل اقبل و فاز بهذا الذّکر الحکیم و الامر العظیم

خ ا د م فی ۲۷ رمضان المبارک ۱۳۰۷

این سند از www.bahai.org/fa/legal به‌دستی داندلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۲۴ اوت ۲۰۲۶، ساعت ۱۱:۰۰ قبل از ظهر